

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 11.

Extraordinair Session.

Elleve Møde.

Fredeagen den 28de August.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage, forsaavidt Thinget dertil giver sit Samtykke, tredie*) Behandling af Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849. Der er til denne Behandling ikke fremkommet noget Endringsforslag, og der bliver altsaa ikke Spørgsmaal om nogen extraordinair Afvigelse med Hensyn til de for Endringsforslag bestemte Regler. Det Samtykke, som derimod bliver at give af Thinget, maa gaae ud paa, at det tilstøder, at Sagen idag kommer til 3die Behandling, uagtet der ikke er forløbet den lovbestemte Tidsfrist mellem Sagens 2den og 3die Behandling. Dette Samtykke gives som bekendt med en Pluralitet af $\frac{3}{4}$ Stemmer.

Med den derpaa foretagne Afstemning vedtoges denne Afvigelse fra Forretningssordenen eenstemmigt med 45 Stemmer.

Formanden: Som Følge heraf foretages nu tredie Behandling af Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849. Da der som meldt intet Endringsforslag er stillet, bliver det Sagen i sin Heelhed, der nu er under Forhandling.

Flensborg: Da jeg troer, at jeg ved den endelige Afstemning i denne Sag vil komme til at slutte mig til Minoriteten, har jeg troet, at det var rigtigt, før Afstemningen foreligger i en Sag af den Bigtighed og Betydning som denne, at angive Grundene til, at jeg ikke kan stemme med Majoriteten. Jeg skal tillade mig at begynde med den Erklæring, at jeg trods Alt, hvad der er fremsført derfor, ikke kan bortsee fra eller troe, at man bør bortsee fra Udkastet til Fællesforfatningen saaledes, som det nu engang er blevet bekendt. Vi have paa den ene Side Grundloven, som vi skulle værne om, paa den anden Side et Udkast til en Fællesforfatning af den Bessaffenhed, som nu er blevet Offentligheden bekendt. Jeg kan ikke sondre disse to Dele fra hinanden, og jeg troer, at, naar man vil bekæmpe Udkastet, maa man gjøre det paa det nærværende Stadium af Sagen, at man altsaa maa stemme imod det foreliggende Forslag til Indskrænkninger i den bestaaende Danmarks Riges Grundlov. Jeg tilstaaer, at det er gaaet mig, som jeg seer at det er gaaet Andre, at jeg ikke kan oversee den Situation, som vilde fremkomme, dersom det foreliggende Grundlovsforslag blev forkastet. Jeg kan ikke oversee denne Situation, det tilstaaer jeg ærligt; men jeg kan heller ikke oversee den Situation, der vilde fremkomme, hvis det Udkast til en Fællesforfatning, som nu er Offentligheden bekendt, skulde gaae igjennem. Det, at jeg saaledes ikke kan oversee de forskjellige Situationer, er for mig netop det Afgjørende i modsat Retning af at sige Ja. Just den Omstændighed, at vi ikke ere satte istand til at kunne oversee hine Situationer, just den Omstændighed maa gjøre det umuligt at opgive Grundloven, at opgive den Basts, hvorpaa vi

*) Første Behandling findes Sp. 75—109, anden Sp. 114—142.